

Sygn. akt VI Ka 72/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Tomasz Skowron

Protokolant Agnieszka Telega

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Bożeny Różańskiej

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2024r., 22 kwietnia 2024r.

sprawy B. B. ur. (...) w J.

s. J., B. z domu P.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk i in.

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 11 sierpnia 2023 r. sygn. akt II K 636/23

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego B. B.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 840 złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 72/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11 sierpnia 2023r. sygn. akt II K 636/23</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	Apelacja obrońcy oskarżonego 1. Obraza prawa materialnego, a to art. 62ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

narkomanii
poprzez jego
niewłaściwe
zastosowanie i
przyjęcie błędnej
kwalifikacji
prawnej czynu
przypisanego
oskarżonemu,
gdy czyn
zarzucany
oskarżonemu
powinien być
zakwalifikowany
z art. 62a
niniejszej
ustawy i wobec
treści wyjaśnień
oskarżonego
(gdzie
oskarżony
przyznaje się,
że od czasu
do czasu zażywa
narkotyków,
gdyż w życiu mu
się nie układa,
że posiada je
wyłącznie na
własny użytek)
postępowanie
powinno być
umorzone w
tym zakresie,
bowiem
orzeczenie
wobec sprawcy
kary jest
niecelowe ze
względu na
okoliczności
popęnienia
czynu, a stopień
społecznej
szkodliwości nie
jest znaczny.

2. Rażąca
niewspółmierność
kary – orzeczoną

w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności za czyn przypisany w pkt I części wstępnej wyroku oraz 3 miesiące za czyn określony w pkt IV części wstępnej wyroku i kary łącznej 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności określonej w pkt VII części wstępnej wyroku – tj. wymierzenie kary zbyt surowej, w sytuacji gdy sąd meriti niewystarczająco wziął pod uwagę motywację oskarżonego, który kierował się przede wszystkim chęcią pomocy potrzebującej koleżance, a do kontroli się zatrzymał – nie na środku drogi, tylko zjechał na podwórko – co uzasadnia niższy wymiar kary (niezależnie od jego późniejszego przyznania się).

Lp.

Zarzut

2	<p>Apelacja oskarżonego:</p> <p>1. Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że zażyty przez niego środek oddziaływał na ośrodkowy układ nerwowy tak jak działanie alkoholu powyżej 0,6 promila.</p> <p>2. Nadmierna surowość orzeczonego wobec niego środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p> <p>3. Nadmierna surowość orzeczonych wobec niego świadczeń pieniężnych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz orzeczonej wobec niego kary bezwzględnego pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
---	--	---	--

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Odnosząc się do pierwszego z zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego stwierdzić należy, że zarzut ten nie jest zasadny.</p> <p>Do zastosowania art. 62a ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii konieczne jest spełnienie łącznie przesłanek w nim wskazanych. Tj. aby środki psychotropowe lub substancje odurzające były w ilościach nieznacznych, przeznaczone na własny użytek a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia tego czynu a także stopień</p>	

społecznej
szkodliwości.

Żadne z tych
kryteriów nie
zostały
spełnione w
niniejszej
sprawie.

Sposób
rozumienia
nieznacznej
ilości środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych
jako przesłanki
instytucji
uregulowanej w
art. 62a musi
jednak
uwzględniać nie
tylko kryterium
ilościowe
odwołujące się
do wagi tych
substancji, ale
również
kryterium
jakościowe. Przy
interpretacji
wyrażenia
„nieznacznej
ilości” jako
przesłanki
instytucji
określonej w art.
62a nie należy
ograniczać się
tylko do wagi
środków
odurzających i
substancji
psychotropowych,
gdyż należy
również
uwzględnić
stężenie
zabezpieczonej
substancji

pozwalające
ocenić, ile
można z niej
zrobić
jednorazowych
dawek tej
substancji. W
celu ustalenia
znaczenia
pojęcia
nieznaczonej
ilości środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych
należy
uwzględnić
również –
oprócz
wymienionych
kryteriów
ilościowego i
jakościowego –
kryterium
proporcji ilości
zabezpieczonych
substancji do
potrzeb sprawcy
(por. wyrok
Sądu
Apelacyjnego w
Poznaniu z dnia
23 lutego 2017
r., sygn. II AKa
247/16, LEX nr
2402505).

Ilość substancji
psychotropowej
znalezionej
podczas
przeszukania
oskarżonego
pozwalała na
wyodrębnienie
co najmniej
kilkudziesięciu
porcji. Z uwagi
na wcześniejszą
karalność

oskarżonego,
fakt, iż
zatrzymany
został w związku
z popełnieniem
innego
przestępstwa nie
sposób jest
uznać, że
orzeczenie
wobec niego
kary byłoby
niecelowe ze
względu na
okoliczności
tego czynu i
stopień
społecznej
szkodliwości.

W efekcie
stwierdzić
należy, że do
obrazy prawa
materialnego
(zarzut nr 1
apelacji
obrońcy
oskarżonego)
nie doszło.

Nie dopuścił
się sąd I
instancji błędu
w ustaleniach
faktycznych
przyjmując, że
odkryta w
organizmie
oskarżonego
substancja –
metamfetamina
o stężeniu 60
ng/ml działała
jak alkohol
etylowy o
stężeniu powyżej
0,5 promila.

Opinia
Laboratorium

Badań Sądowych z dnia 21 kwietnia 2023r. (k. 43 – 45) w sposób nie pozostawiający wątpliwości wskazuje, że stężenie ujawnionego w organizmie oskarżonego środka odurzającego działało jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila. Opinia ta jest opinią jasną, spójną nie jest wewnętrznie sprzeczna. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby kwestionować zawarte w niej wnioski. Z całą pewnością sam fakt, iż oskarżony z treścią tej opinii się nie zgadza nie jest wystarczający aby podważać ustalenia sądu poczynione w oparciu o przedmiotową opinię.

Odnosząc się zaś do wspólnego w obu apelacjach zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonej

oskarżonemu
kary i
orzeczonych
środków
karnych.

Rażąca
niewspółmierność
kary w
rozumieniu art.
438 pkt 4
k.p.k. zachodzi
wówczas, gdy
orzeczona kara
bądź suma
zastosowanych
kar zasadniczych
i środków
karnych
wymierzonych
przez sąd za
przypisane
oskarżonemu
przestępstwo nie
uwzględnia
należyte
stopnia
szkodliwości
społecznej
czynów oraz
nie realizuje
w wystarczającej
mierze celów
kary w zakresie
społecznego
oddziaływania
oraz celów
zapobiegawczych
i
wychowawczych,
jakie ma uczynić
w stosunku do
osoby skazanej.
Innymi słowy,
tylko wtedy
można uznać,
że przesłanka
rażącej
niewspółmierności
kary jest

spełniona, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

Oczywistym jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej rażącej.

Rażąca niewspółmierność kary jest uchybieniem w zakresie konsekwencji prawnych czynu, a zatem realnie można o niej mówić wówczas, gdy suma zastosowanych kar i środków karnych, wymierzonych

za popełnione przestępstwo, nie odzwierciedla należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie zapewnia spełnienia celów kary. Ponadto, orzeczona kara lub środek karny mogą być uznane za niewspółmierne, gdy nie uwzględniają w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnionego czynu, jak i osobowości sprawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2009r. sygn. akt WA 19/09, OSNwSK 2009/1/1255).

W innym swoim wyroku Sąd Najwyższy stwierdza, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie

realizuje
wystarczająco
celu kary, ze
szczególnym
uwzględnieniem
celów
zapobiegawczych
i
wychowawczych.

Pojęcie
niewspółmierności
rażącej oznacza
znaczną,
wyraźną i
oczywistą, a więc
niedającą się
zaakceptować
dysproporcję
między karą
wymierzoną a
karą
sprawiedliwą
(zasłużoną).

Przesłanka
rażącej
niewspółmierności
kary jest
spełniona tylko
wtedy, gdy na
podstawie
ustalonych
okoliczności
sprawy, które
powinny mieć
decydujące
znaczenie dla
wymiaru kary,
można przyjąć,
iż zachodzi
wyraźna różnica
między karą
wymierzoną a
karą, która
powinna zostać
wymierzona w
wyniku
prawidłowego
zastosowania
dyrektyw
wymiaru kary

oraz zasad
ukształtowanych
przez
orzecznictwo
(wyrok Sądu
Najwyższego z
dnia 22
października
2007r. sygn. akt
SNO 75/07, LEX
nr 569073)

Wcześniejsza
wielokrotna
karalność
oskarżonego (co
znalazło zresztą
wyraz w
kwalifikacji
prawnej), w tym
za przestępstwa
podobne, w
żaden sposób
nieusprawiedliwione
powody jego
działania (jazdy
pod wpływem
środków
psychotropowych
powodują, iż
wymierzenie
oskarżonemu za
przypisane mu
przestępstwa kar
w dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia – 1
rok za czyn z
art. 178a§4 k.k.
i in. oraz 3
miesiące za czyn
z art. 62 ust. 1
ustawy z dnia 29
lipca 2005r. o
przeciwdziałaniu
narkomanii a
także kara łączna
wymierzona w
najniższym

możliwym
wymiarze z całą
pewnością nie są
karami rażąco,
niewspółmiernie
surowymi.

Zgodnie z treścią
przepisu art.
42§3 k.k.
orzeczonego został
środek karny
dożywotniego
zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych.
Świadczenie
pieniężne na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
zostało
orzeczone w
najniższym
wymiarze
przewidzianym
dla sprawców
przestępstw z
art. 178a§4 k.k.
– art. 43a§3 k.k.
nie można w
zatem twierdzić,
że wymierzenie
środka karnego
i orzeczenie
świadczenia
pieniężnego jest
nadmierną,
niewspółmierną
dolegliwością.

Podobnie nie
sposób za taką
uznać orzeczenie
świadczenia w
kwocie 1000zł.
na rzecz

<p>Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej na podstawie art. 70 ust. 4a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Apelacji obrońcy oskarżonego:</p> <p>1. Zakwalifikowanie czynu z pkt II części wstępnej z art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i umorzenie postępowania w tej części</p> <p>2. Wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju, względnie w niższym wymiarze.</p> <p>Apelacji oskarżonego:</p> <p>Brak wniosku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo niezasadny.	
Powyżej już wskazano powody nieuwzględnienia przez sąd odwoławczy zarzutów zawartych w obydwóch apelacjach. W tej sytuacji nie znalazł również akceptacji sądu okręgowego zawarty w apelacji obrońcy wniosek.	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu	

<i>pierwszej instancji</i>		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
<i>Całość zaskarżonego wyroku</i>		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Wcześniej już przedstawiono argumentację, dla której sąd odwoławczy nie uwzględnił zarzutów zawartych w złożonych apelacjach. Nie dostrzegł też sąd okręgowy jakichkolwiek okoliczności, które wskazywałyby na istnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, czy też na niesprawiedliwość wyroku.</p>		
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		

	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle powodach zmiany	o		
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle powodach	o		

uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II. III.	W związku z tym, że przed sądem okręgowym w		

postępowaniu odwoławczym na rozprawie w dniu 25 marca 2024r. oskarżony był reprezentowany przez dwóch obrońców. W tym przez adw. K. K. obrońcę z urzędu, która poza tym wywiodła w sprawie apelację sąd odwoławczy zasądził od Skarbu Państwa na jej rzecz kwotę 840zł. w tym podatek od towarów i usług albowiem koszty tej obrony nie zostały opłacone (art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze).

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, jego zobowiązania finansowe wynikające z tego wyroku, jak również to, że obecnie przebywa on w warunkach pozbawienia wolności sąd okręgowy zwolnił go od ponoszenia kosztów

	sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa (art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).
7. PODPIS	

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu z art. 62 ust. 1 o przeciwdziałaniu narkomanii i surowa kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Surowość kary i środka karnego oraz ustalenie faktyczne		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------